
UDGIVET AF DANMARKS KOMMUNISTISKE UNGDOM, GLADSAXE AFDELING.

USAs FORBRYDELSER I VIETNAM, AFSLØRET VED BERTRAND RUSSELL-TRIBUNALET I STOCKHOLM.

Gladsaxe Vietnamkomité afholdt 10. oktober et møde med Ebbe Reich om 2. session af BertrandRussel-processen, som skal afholdes i København. Gladsaxe DKU deltog i stiftelsen af Gladsaxe Vietnamkomité, og har siden deltaget aktivt i komitéens arbejde.

Ebbe Reich fortalte om denne session, der skal behandle spørgsmålene:

1. Har USA eksperimenteret med forbudte våben?
2. Er der sket folkeflytninger, oprettet KZ-lejre eller begået folke-mord?

Ellers fortalte han om de afsløringer, som kom frem under Stockholm-session i foråret fx. om fragmentationsbomber(anti.personal bombs), store containere med et indhold af massevis af tennisbold store bomber indeholdende tusindvis bittesmå hærdede stålkugler. En sådan container kan sprede bomber over et område på 600x300 m. Kuglerne er så lette, at de stoppes af bare en sandsæk, men rammer de et menneske, ændrer retning inde i kroppen, når de rammer fx. en muskel eller en knogle og er som regel ikke til at fjerne ved operation. Ramt af 2 kugler eller flere - 70-80% dør i løbet af 1 måned, og hvis bare 1 kugle sidder i kroppen, vil den forgifte og dræbe pågældende i løbet af nogle måneder. Denne sidste giftvirkning var ikke tilsigtet af amerikanerne, men næppe uønsket.

I en instruktionsbog for USA-bombeflyvere står: " Disse bomber har den fordel, at de dræber befolkningen uden at skade installationerne."

Som følge af afsløringerne på processen, bl. a. fremvisning af ofre, der var ramt af disse bomber, måtte de amerikanske generaler indrømme, at have brugen af fragmentationsbomber i Vietnam var sand, hvilket de ikke tidligere havde villet indrømme. Fx. har USA-fly bombet dæmninger og diger i Nordvietnam, og når så reparationsmandskabet kom frem kastede næste hold bombemaskiner fragmentationsbomber mod dem. Et andet af USA-forbrydernes yndlingsvåben er napalmbomber. Den nyeste type af super-napalm- og fosforbomber kan brænde i 8 timer, når det først er tændt, selv uden adgang til ilt. Disse bomber bruges især i

Sydvietnam, og brandsår fra napalm heles 8-9 gange så langsomt som almindelige brandsår og forårsager ofte dødbringende hudkræft.

Disse afslørende ting er indsamlet af undersøgelseskommissioner, der har været i Vietnam og set det.

En undersøgelseskommission har beskæftiget sig med at finde ud af, hvor mange hospitaler og kirker, der er bombet. Den Demokratiske Republik Vietnam (DRV) sagde, at 2/3 af alle buddhistiske og katolske kirker var bombet. Af 98 katolske kirker, der af DRV var meldt bombet, udvalgte kommissionen 40 tilfældige steder, der alle viste sig at være bombede, hvilket tyder på stor sandfærdighed i DRV's erklæringer.

50- 60 hospitaler og sanatorier med 10.000 sengepladser er udslettet, deriblandt Spedalskhedssanatoriet i Quen Lap, der er blevet bombet 39 gange. Efter første bombardement, hvor man troede, at det var en fejltagelse, flyttede man patienterne til nogle klippehuler i nærheden. Ved dette angreb blev 70 dræbt og 120 såret. Tre dage efter kom USA-mordbrænderne tilbage og skød raketter ind i hulerne, 20 blev dræbt og 20 såret. Der var ingen militære mål nærmere end en jernbane i 5 km-s afstand, og sanatoriet var afmærket med røde kors på tagene.

En overlæge ved et ikke-bombet hospital sagde til undersøgelseskommissionsmedlemmer, der kritiserede, at der ikke var røde kors på tagene, at erfaringerne fra de andre hospitaler tydede på, at røde kors tiltrak USA-morderne.

Der kiksede desværre noget ved annonceringen af mødet, der ellers var yderst vellykket, så der kom kun cirka 15 deltagere.

SOLIDARITET MED DET KÆMPENDE VIETNAM

Vietnamindsamlingen GIRO 1616
Havnearbejdernes Fællesforbund
Korsgade 49, København N
ethvert indkommet beløb går ubeskåret og betingelsesløst til
FNL og Nordvietnam.

Giro 1616 udgir i samarbejde
med Vietnamklubberne og DE
Storkøbenhavnske Vietnamkomitéer et blad, "Vietnam-Solidaritet", som kan bestilles
hos Giro 1616.

Et andet og mere udtømmende
blad om Vietnam kommer fra Sverige,
det er VIETNAM BULLETINEN, som
udgives af de forenede FNL-grupper
i Sverige. Bladet indtager en
holdning til krigen, som ligger
meget nær den kinesiske.
Adresse: Vietnambulletinen,
Pålsundsgatan 8, Stockholm Sv.
abonnement pr. årgang :
10,00 kr (svenske kr.)
skoleungdom 5,00 kr (svenske kr.)

1.

Han var ung i en tid,
da vor verden stod i brand,
da usle magter drev
deres spil med vores land.
Han så, da de kom
med terror, støvletramp
og ønskede, af folket
skulle rejse sig til kamp.

Omkvæd:

Nu siger han, at det hele kun
var leg.

Hans gode job har lært ham
at være fejj.

2.

Da krigen så var færdig
så sae de gamle: Stop!
Det er kun det, de nedrev,
som vi vil bygge op!
Hans håb, det havde været,
at verden sku' bli' god,
at folkets røst blev landets lov,
men det var de imod.

Omkvæd:

Nu siger han, at det hele kun
var leg.

Hans gode job har lært ham
at være fejj.

3.

Han drømte i sin ungdom
om at skabe et system,
hvor udbytning og krig og vold
var fjernet som problem.
Han tro'de på, at menneskets
væsen, det var godt,
og at det var samfundets skyld,
hvis sindet det blev råt.

Omkvæd:

Nu siger han, at det hele kun
var leg.

Hans gode job har lært ham 3.
at være fejj.

4.

Men så blev han færdig
og tjente mægtig fint,
og så blev det hele slået hen
med et grin.
Det er meget godt at være
kommunist, når man er ung,
men prøv at huske på et ideal
med en fed og spækket pung!

Omkvæd:

Nu siger han, at det hele kun
var leg.

Hans gode job har lært ham
at være fejj.

5.

Se, ham, som jeg sang om,
var ikke en bestemt,
men mange hundred unge mænd,
hvis navn i dag er kendt.
Men kæmper om tyve år
han, som er ung i dag,
eller sætter han sig ned
med en uforrettet sag?

Omkvæd:

Nu siger han, at det hele kun
var leg.

Hans gode job har lært ham
at være fejj.

6.

Siger han mon, at det hele kun
var leg?
Og lærer hans gode job
ham mon at være fejj?

Omkvæd:

Nu siger han, at det hele kun
var leg.

Hans gode job har lært ham
at være fejj.

-kirstine-

I Mozambique har afrikanerne grebet til våben som en sidste udvej for at gøre en ende på den portugisiske undertrykkelse, som ytrer sig i umenneskelige levevilkår for de farvede, terror mod civilbefolkningen og en apartheid-politik, som praktiseres helt uden hæmninger. Nu kæmper ca. 8000 afrikanere med civilbefolkningens støtte mod det portugisiske fodfolk, artilleri og flyvevåben for at oprette et selvstændigt og demokratisk Mozambique.

Racehetz og tortur.

I Mozambique, portugisernes modbydelige kolonivælde i Østafrika, lever 7 millioner afrikanere og 1 million hvide. Afrikanerne er blevet undertrykt siden 1500-tallet, og portugiserne har udnyttet landets rigdomme til egen fordel. I gennemsnit tjener de farvede ca. 400 kr(svenske) om året, eksistensminimum er officielt beregnet til 2.600 sv.kr. om året. Afrikanernes skrigende behov for skoleundervisning overses fuldstændigt, og derfor er også 90% af dem analfabetet.

Raceadskillellespolitikken udføres her hårdere end i Sydafrika, fordi den ikke begrænses af love: ofrene for portugisernes racepolitik lever i en skrækfyldt uvished.

Tortur forekommer overalt, i fængsler og som repressaliemiddel mod civilbefolkningen. De demokrater, som arresteres og undgår at blive myrdet af PIDE (det hemmelige politi), må tilbringe resten af livet i koncentrationslejre. 20.000 er allerede fængslet for at have opponeret mod undertrykkelsen. De fængslede forhøres nøgne med politihunde i nærheden, pårædt til at springe på dem ved det mindste tegn, og de få, som har sluppet fra det med livet i behold, kan berette om grusomme torturmetoder. Titusindvis er blevet tvunget til at forlade deres fædreland, efter at deres byer er blevet sat i brand af regeringssoldater.

Frihedsbevægelsen.

FRELIMO (Mozambiques Befrielsesfront) dannedes i 1962 med dr. Eduardo Mondlane i spidsen som en direkte følge af den øgede indvandring af portugisere, som fratog afrikanerne deres arbejde til meget højere lønninger. Den væbnede kamp startedes efteråret 1964, og i de områder, man hidtil har befriet, har FRELIMO indledt et reformarbejde, der bygges fx skoler og sygehuse.

Salazar-regimet bliver mere og mere opmærksomt på frihedsbevægelsens styrke, og tusindvis af soldater udsendes hver dag til Mozambique for at "knuse" den. Brutale overgreb mod den ubevæbnede bybefolkning, arrestationer af oppositionsfolk og misvisende propaganda er almindelige indslag i regeringens politik. Mange af Mozambiques afrikanere får oplysninger om frihedsbevægelsen i Sydafrika, hvortil hundredtusindvis af tvangsarbejdere hvert år sendes for at slave i minerne.

FN's fordømmelse af Portugals politik og sympati med frihedsbevægelsen har ikke hjulpet. Tværtimod hjælper FN's førende land, USA, Salazar-regimet med at uddanne tropper til kampen mod guerillaerne. Gennem NATO får Portugal også enorm støtte; NATO-landet Danmark deltager også aktivt i støtten til Salazar-regimet, både gennem vor handelspolitik og gennem vor militærpolitik. Den største støtte, Danmark kunne give Mozambiques folk i kampen mod Portugals imperialisme, ville være en udmeldelse af NATO. Da det danske storbourgeois ikke vil tillade en sådan udmeldelse, må vor støtte til Mozambiques folk, indtil vi selv har styrtet denne lille danske magtelite, bestå i at sprede oplysning om forholdene i Mozambique. Resultatet af denne oplysende virksomhed skulle så gerne blive en aktiv støtte bestående i at sende penge, medicin, våben og eventuelt frivillige til FRELIMO.

-hj-

SUF's Københavnsledelse udsendte i anledning af Kinas nationaldag, den 1. oktober, følgende udmærkede hyldestresolution til det kinesiske folk og det kinesiske kommunistiske parti. Resolutionen blev afleveret på den kinesiske ambassade.

Socialistisk Ungdoms Forums Københavnsafdeling ønsker i anledning af 18 års dagen for oprettelsen af Den kinesiske Folkerepublik at lykønske det revolutionære kinesiske folk, Kinas kommunistiske parti og dettes formand for de store resultater, der er nået.

Vi lykønsker jer for de betydningsfulde analyser, der klart afslører, at de sovjetiske ledere har svigtet marxismen-leninismens grundlag, og at de har indledt et samarbejde med det imperialistiske USA, ofte rettet mod revolutionære bevægelser jorden over.

Det må være alle progressive landes og bevægelsers pligt at støtte de nationale og sociale frigørelsesbevægelser. Der må skabes ikke et, men flere Vietnam'er, for kun på denne måde kan imperialismen ødelægges.

Særligt ønsker vi at rette en hilsen til vore kammerater i den røde garde, idet vi mener, at de, som fortrop for Kinas revolutionære proletariat gennem kulturrevolutionen gør op med bureaukratiet for at undgå en gentagelse af den sovjetiske borgerliggørelse, Gennem kampen mod reaktionære af alle slags grundfæstes proletariats magt på vej mod det kommunistiske samfund.

Den kinesiske revolution er et meget vigtigt fremskridt for de socialistiske ideer og en stor inspiration for alle marxister.

Bestyrelsen i DKU-Gladsaxe tilsiger denne resolution sin fulde støtte.

Ansvarshavende redak tører:

Flemming Hansen, Klausdalsbrovej 74, Søborg

Hel le Klavsen, Akjærs Alle 24, Søborg

x x

BORGERLIG PROPAGANDA

Når man beskæftiger sig med propaganda i politik, må man hele tiden have for øje, hvilke samfundsklasser de forskellige regimer støtter sig på, og hvilke interesser disse klasser har. Propagandaen skal f.eks. give arbejderne, der er i opposition til arbejdsgiverne det indtryk, at de har samme interesser som styret. Som eksempel kan gives den propaganda, arbejdsgiverne har ført og stadig fører mod arbejderne for at få disse til at tro, at de varetager begge parter interesser. Det er egentlig ikke så mærkeligt, for når regeringsmagten er i en udbytende og besiddende classes besiddelse, vil det stive systemet gevaldigt af, så længe arbejderklassen og andre undertrykte klasser, der udgør det store flertal af folket, kan holdes i den tro, at de er i samme båd som de regerende storkapitalister. Ligeledes er det lettere for de imperialistiske magter at holde på kolonierne, når arbejderne i de imperialistiske stater tror, at de varetager deres egne interesser, når de udkomanderes til kanonføde til de imperialistiske erobrings- og nyopdelingskrige, der jo i virkeligheden er i modstrid med arbejderklassens interesser. Da kapitalisterne for at føre de undertrykte klasser bag lyset meget ofte bruger den taktik at støtte forræderiske "arbejder"-partier, der støtter arbejderne i ord og storkapitalisterne i gerning, mod de ægte marxistisk-leninistiske partier, vil det være en advarsel om, at et arbejderparti fører en forkert politik, når de borgerlige roser dets politik.

- -Svend- -

"At blive angrebet af fjenden er ikke en dårlig ting, men en god ting."

- Mao Tse-Tung.

SOVJETUNIONEN - SOCIALISME ELLER HVAD?

Hvis man vil forstå et samfunds opbygning, må man først finde ud af, hvilken klasse, der er ved magten. I et socialistisk samfund er den magthavende klasse proletariatet. Et demokrati eksisterer blandt de brede folkemasser under ledelse af proletariatets kommunistiske parti, og et diktatur er rettet mod alle borgerlige kræfter, som ikke kan indordne sig under det socialistiske demokrati, men forsøger at omstyrte dette og selv tiltvinge sig magten. Hele folket må aktivt deltage i alle politiske beslutninger, det må være velorganiseret, og det må være ledet af et kommunistisk parti. Kun et sådant har de fornødne teoretiske og praktiske kvalifikationer til at kunne lede samfundet, ligesom kun en ingeniør har de tekniske kvalifikationer til at kunne lede produktionsprocessen på en fabrik.

Passer denne karakteristik på Sovjetunionen? I spidsen af samfundet sidder ganske vist et parti, som kalder sig kommunistisk; men kan dette på nogen måde siges at lede et aktivt deltagende proletariat i opbygningen af socialismen? Afgjort ikke. Alle vigtige beslutninger i Sovjetunionen bliver taget af den ledende klike indenfor partiet, mens den øvrige befolkning passivt ser til. En sådan passivitet vil nødvendigvis medføre en magtkoncentration, afholdelse af regelmæssige valg kan ikke hindre dette. Vi kan blot se her i Danmark, hvor "demokratiet" blot er et skjul over det faktiske borgerlige diktatur. Intet valg har nogensinde kunnet røkke ved dette her i Danmark.

Det "demokrati", som Sovjetunionen påkalder sig, er af nøjagtig samme natur som det danske. Al magt i Sovjetunionen er koncentreret i nogle få ledende partibureaukraters hænder. Trods det formelle demokrati, som eksisterer indenfor partiets rækker, kan denne lederklikes magt i realiteten ikke røres. De har lige så solid en kontrol over deres parti, som vore hjemlige socialdemokratiske ledere har over deres. Men mens vore socialdemokratiske ledere har magten i alliance med det øvrige storbourgeoisi, har den ledende revisionistiske klike i Sovjetunionen den totale magt i samfundet alene. Der er altså tale om en magtkoncentration, som langt overgår, hvad der set noget andet sted i verden. Under sig har denne klike et mægtigt bureaukratisk partiapparat, som sætter en effektiv grænse for, hvor langt den almindelige sovjetborgers indflydelse kan nå. Den "liberalisering" og "decentralisering", som lederkliquen i dag gennemfører i Sovjetunionen, kan derfor på ingen måde røkke ved dens egen magtstilling, hvilket heller ikke er hensigten med den. Ved at bringe befolkningen en illusion om at have nogen indflydelse, skjuler lederkliquen sit diktatur bag et sådant "demokratisk" dække, ganske som i det borgerligt demokratiske Danmark.

Den sovjetiske revisionistiske lederklasse udgør et nyt storbourgeois af ganske samme natur som det vestlige. Da bourgeoisiet er en magthungrende klasse, vil det altid kæmpe indbyrdes om magt og indflydelse. Men der er altid et fundamentalt interessefællesskab i at undertvinge de udbyttede folkemasser. Den amerikanske imperialisme er i dag verdens stærkeste bourgeois og er i offensiv overalt i verden. De sovjetiske revisionister og de vesteuropæiske kapitalister slutter loyalt op bag den amerikanske imperialisme for at kunne mele deres egen kage. De sovjetiske revisionister har indledt en "fredelig sameksistens" med den amerikanske imperialisme, hvilket medfører et stadig snævrere samarbejde på alle felter, bl.a. sovjetiske leverancer til den amerikanske krigsindustri og dermed til krigen mod Vietnam. Den støtter parallelt med den amerikanske imperialisme en række reaktionære regimer i Asien, Afrika og Latinamerika. Den giver økonomisk og militær støtte til f.eks. Indonesien og Indien samt økonomisk støtte (handelskreditter) til en række militærdiktaturer i Latinamerika, alle sammen regimer, mod hvilke befolkningerne i dag rejser sig i en væbnet opstand.

Årsagen til denne støtte til de reaktionære regimer skal findes i den angst, SUKP's lederklasse føler for verdensrevolutionen; idet de udmærket ved, at det sovjetiske folk vil rejse sig og gøre oprør mod dem, i samme øjeblik de ser, hvorledes folkene i det tredje verden styrter de reaktionære og starter en opbygning af socialismen, hvor hele folket deltag og har ansvar.

De sovjetiske revisionister hører derfor klart hjemme på den reaktionære side af frontlinjen; men de søger overalt at mænge sig med revolutionære kredse for derigennem at sabotere deres kamp indefra. Det er derfor alle revolutionæres første opgave at afsløre de sovjetiske revisionister og anbringe dem blandt de reaktionære, som de hører til. Først da vil den direkte revolutionære kamp mod den amerikanske imperialisme kunne komme op på fuld styrke.

OG DKP?

Adskillige "kommunistiske" partier overalt i verden har en snæver tilknytning til de sovjetiske revisionister og bygger på samme revisionistiske ideologi. Vort eget DKP er et eksempel på dette. Det har et vældigt partiapparat, der ligesom i Sovjetunionen er bureaukratiseret. Hovedparten af medlemmerne er passive. Det eneste "revolutionære" arbejde, som de fleste aktive foretager, er at indsamle kontingent fra de passive, sælge Land og Folk, indsamle penge til dette, skaffe partianmeldere, arrangere indsamlingsfester osv. Et parti, som skulle have været revolutionært, er altså totalt druknet i sit eget bureaukratiske apparat.

Hvor sørgeligt!

J.J.

U\$A TABER KOLONIKRIGEN I VIETNAM

HJÆLP VIETNAM^S
FOLK MED AT SMIDE
US-ARMY UD.

*Vietnam-Frivillige
Gladsgave Ald.*

SOLIDARITET MED VIETNAM - KAMP MOD DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME!

Alle vi, der deltager i denne demonstration (med undtagelse af de tilstedeværende stikkere) nærer den største afsky for og det største had til den amerikanske aggression mod Vietnam. Vor demonstration er sammen med de tilsvarende demonstrationer overalt i verden et udtryk for vor solidaritet med det kæmpende Vietnam. Vi ønsker alle at gøre, hvad vi kan for at give vietnameserne vor mest effektive støtte til kampen mod den amerikanske imperialisme.

Men hvordan støtter vi vietnameserne mest effektivt?

Hvordan kommer vi videre?

I Vietnam træder den amerikanske imperialisme åbent frem. Den kaster hele sin tekniske overlegenhed ind for at undertvinge det vietnamesiske folk. Under vejledning af Mao Tse-tungs tænkning har dette folk indledt en herorisk kamp mod den amerikanske imperialisme, som trods sin tekniske overlegenhed lider det ene nederlag efter det andet på vej mod det endelige nederlag. En væbnet folkemasse under den rette politiske, militære og ideologiske ledelse er en ubetvingelig kraft, som kan knuse enhver imperialistisk aggression.

Det er imidlertid ikke blot i Vietnam, at den amerikanske imperialisme er i offensiv; den er i offensiv overalt. Den er grådig som enhver anden imperialisme, den ønsker magt, den ønsker et verdensherredømme. Den farer frem overalt, og den benytter sig af alle midler. Den amerikanske imperialisme er i dag stærkere end alle de andre imperialistiske lande tilsammen. Den har i vidt omfang overtaget disses rolle i Asien, Afrika og Latinamerika og er stærkt på vej til at erobre de øvrige imperialistiske lande indefra. Amerikansk monopolkapital breder sig hurtigt i Danmark som det øvrige Vesteuropa og opsluger det ene firma efter det andet. NATO, Fællesmarked og CIA er institutioner, som yderligere sikrer den amerikanske monopolkapitals offensiv. Den danske regering, som tillader og støtter denne fremmarch, sælger derved Danmark til den amerikanske imperialisme. I Vietnam må den amerikanske imperialismes aggression foregå ved hjælp af en direkte amerikansk militærindsats; men i Danmark kan den ske med den danske regerings billigelse. En kamp mod den amerikanske imperialisme i Danmark vil derfor nødvendigtvis medføre en kamp mod den danske statsmagt og dens monopolkapitalistiske bagmand, som forråder vore nationale interesser.

Den amerikanske imperialisme er det vietnamesiske folks og det danske folks fælles fjende. Vi kan støtte vietnameserne ved hjælp af demonstrationer som denne; men dette kan på ingen måde blive den væsentligste måde at udtrykke vor solidaritet på. Den eneste måde, hvorpå vi kan udtrykke en ægte solidaritet med det vietnamesiske folk, er at bekæmpe den amerikanske imperialisme og dens medløbere her på den danske jord med

alle midler - både voldelige og ikke-voldelige. Den amerikanske imperialisme er den samme kraft lige meget bag hvilken maske den skjuler sig. Den er nøjagtig lige så grådig og magthungrende i Danmark som i Vietnam, selv om den her som sik skjold kan få en "respektabel" socialdemokratisk regering med et "socialistisk" flertal bag sig. Den kamp, vi fører her i Danmark, og den kamp, som det vietnamesiske folk fører, er rettet mod én og samme fjende. Kampen føres på flere fronter. Den eneste måde, hvorpå vi kan støtte den vietnamesiske front, er at intensivere den revolutionære kamp på vor egen indre front mod den amerikanske imperialisme og dens danske medløbere.

Alle, der i teorien som i praksis nægter at anerkende dette, er i virkeligheden kontra-revolutionære. De kalder sig venner af det vietnamesiske folk; men ved deres passivitet eller direkte sabotage mod den revolutionære kamp på deres egen front åbner de i virkeligheden dørene for den amerikanske imperialisme og frigør store dele af dennes midler til en yderligere indsats i Vietnam. De sovjetiske revisionister råber højt om deres uvurderlige "hjælp" til Vietnam og udsender med jævne mellemrum bombastiske erklæringer mod den amerikanske krigspolitik. Men samtidig øger de på alle områder sin "fredelige sameksistens" med den amerikanske imperialisme (som kan trække tropper fra Europa til Vietnam, da den ikke mere henregner Sovjetunionen blandt sine fjender), leverer råstoffer til dennes krigsindustri (f.eks. napalmindustrien) og forsøger i samråd med den amerikanske imperialisme at påtvinge det vietnamesiske folk "fredsforhandlinger".

Den danske vietnambevægelses hovedopgave er at deltage i den direkte kamp mod den amerikanske imperialisme og dens danske medløbere, hvilket er den eneste effektive måde, hvorpå vor solidaritet med Vietnam kan komme til udtryk. Vietnam er det sted, hvor den amerikanske imperialisme klarest afslører sin sande natur. Vietnambevægelsen giver derfor gode muligheder for at drage stadig bredere kredse ind i vor revolutionære kamp. For at den danske vietnambevægelse skal kunne opnå en virkelig styrke og arbejde efter sin hensigt som solidaritetsbevægelse med Vietnam, må den frigøre sig fra alle former for revisionisme og reformisme, som blot søger at lede vietnambevægelsen på afveje. Disse politiske retninger forsøger at skjule den danske statsmagts imperialistiske baggrund og forsøger at få denne til at tage afstand fra USA's vietnamkrig - i stedet for at bekæmpe denne statsmagt som led i kampen mod den amerikanske imperialismes indtrængen i vort eget land. En kamp mod reformisme og revisionisme i vore egne rækker er derfor en forudsætning for enhver revolutionær kamp.

"Extrakt"

Auroravej 32 A, Rødovre, København.